

Dorul

Cazacumarian

Dorul

Cine oare poate ştii...,
Ce-i dorul şi de unde vine?
Ce la adus...? Ce la creat?
De ce-i aşa de complicat?

E bun, e rău...? Ce este oare?
De ce te chinuie şi doare?
De ce-i plăcut? de ce e bine?
Când dorul se-nradacinează în tine?

Să fie de la Dumnezeu?
Să fie duh sau demon rau?

De ce când dorul te cuprinde,
Se-opreste timpu-n loc cu tine,
Şi te obligă să-l asculţi,
Şi să-l urmezi orice ar spune.

Să fie dorul o himera?
Să fie el o nebunie?
Să fie spiritul malefic,
Ce bântuie fiinţa vie?

Ce este dorul când adormi?
Ce este el când te trezeşti?
Îl simţi cum macină şi doare,
De ce nu poţi să îl opreşti?

El are ritm constant se pare,
Un cântec calm repetitiv,
Te-nvaluie hipnotizant,
Te-ndreaptă către obiectiv.

Dacă-i dai curs, te mişti cum cântă,
Îţi picura bucaţi de rai,
El face totul pentru tine,
Atata timp cât totu-i dai.

Dar dacă tu i te opui....,
O viaţă amară vei avea,
Nici universul nu e greu,

Cum va fi inima de grea.

Și sufletul pustiu va fi,
Și lacrim tulburi vor cădea,
Să scapi de el îți vei dori...,
Vei vrea sa-l dai și altcuiva,

Dar nu se poate...Si tu stii...,
Nimic să faci nu vei putea,
Decât să-l canti in melodii,
De dor pentru iubirea ta.